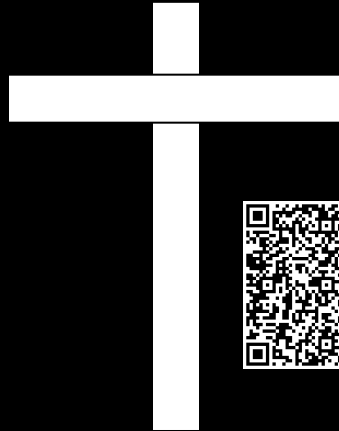

אין אהבה גדולה מזו, אשר"
ימסור אדם את נפשו בעד
חבריו. " יוחנן ט"ו, י"ג

אני אוהב אותך
לא הייתה דרך אחרת
להציל אותך מחטא, מוות וגיהנום.

ישוע אמר: "היזהרו מהסופרים, אשר רוצים
ללכת בגלימות ארוכות, ואוהבים ברכות בשווקים
ולמושבים ראשיים בבתי הכנסת, ולשבת בראש
המקומות הראשונים בסעודות; אשר טורפים בתי אלמנות
ולמען ראייה מתפללים תפילות ארוכות: הם יקבלו
גזר דין גדול יותר." לוקס כ': 46, 47
ישוע אמר עליהם: "נחשים, דור צפעונים, איך תוכלו להימלט
?" מגזר הדין של הגיהנום
מתי כ"ג: 33 (האם המנהיגים הדתיים שונים
(?) בימינו)

ישוע אמר לתלמידיו: "הנה אנו עולים לירושלים; וְיִסְגֹּר בֶן-הָאֶדֶם
אֶל-הַכְּהֻנִּים-הַכֹּהֲנִים וְאֶת-הַסֹּפְרִים, וְיִדְנוּ אוֹתוֹ לְמוֹת. וַיִּמְסֹר אוֹתוֹ
לְגוֹיִים לְלַעֲוָג וּלְלַקְפוֹ וּלְצַלְבוֹ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם." מתי
כ': 18, 19

אין אהבה גדולה מזו, שאדם נותן נפשו למען חבריו." יוחנן
ט"ו: 13

וַיְהִי כִּהְיָא הָעֵת לְקַבֵּל אוֹתוֹ וַיֵּשֶׁם אֶת פָּנָיו לְלָקֵת אֶל יְרוּשָׁלַם." לוקס
9: 51

אתם יודעים כי לאחר יומיים חל חג הפסח (חמישי), ובן האדם
נבגד להצלבה." מתי 26:2 יום לפני חג הפסח היה יום רביעי,
שבת של חג, חג המצות.

ביום הראשון של חג המצות באו התלמידים אל ישוע, ואמרו לו:
"היכן תרצה שנכין לך לאכול את הפסח
וַיֹּאמֶר, לָךְ אֶל-הָעִיר, אֶל-אִישׁ כְּנָה, וַאֲמַר לוֹ: אָמֵר הָאֲדוֹן, קָרֵב
זָמִי; אֲקִיִּים אֶת הַפֶּסַח בְּבֵיתְךָ עִם תַּלְמִידִי. וַיַּעֲשׂוּ הַתַּלְמִידִים כַּאֲשֶׁר
מִינָה אוֹתָם יֵשׁוּעַ; וַהֲכִינוּ אֶת הַפֶּסַח." מתי כ"ו: 17-19

וכאשר ישבו ואכלו, אמר ישוע: "אני אומר לכם, אחד מכם שאוכל אתי יבגוד בי. ויחלו להתעַר, ויאמרו אֵלַי, אֶחָד אֶחָד, הלא אָנִי. ואחר אמר: אני זה?"

זה אחד מהשנים-עשר, שטובלים איתי בצלחת בן האדם אכן הולך, כמו שכתוב עליו: אבל אי לאיש ההוא שכן האדם נבגד על ידו! עדיף היה לאותו אדם אם הוא מעולם לא היה נולד. מרקוס י"ד 18-21 (ואז עזב יהודה לעשות את רעתו, בוגד באלוהיו ובבוראו. בדיוק כמו השטן.)

יהודה אז, לאחר שקיבל להקת אנשים וקצינים מהכוהנים הראשיים והפרושים, מתקרב עם עשיות, לפידים וכלי נשק. לכן ישוע, שידע את כל מה שיבוא עליו, יצא ואמר אליהם: את מי אתם מחפשים? הם ענו לו: ישוע מנצרת. אמר להם ישוע: אני הוא. וְגַם יְהוּדָה אֲשֶׁר בָּגַד בּוֹ, עִמָּד עִמָּם. ברגע שאמר אליהם: אני הוא, הם הלכו לאחור, ונפלו ארצה. (מפגן הכוח הזה הפחיד אותם עד מוות) ואז שאל אותם שוב: את מי אתם מחפשים? והם (רועדים) אמרו, ישוע מנצרת. ענה ישוע, אמרתי לכם שאני הוא: אם לכן אתם מבקשים אותי, ילכו אלה". יוחנן 8:18-3 (אף אחד לא לקח אותו בכוח, הוא הלך מרצון להידון ולצלוב על חטאי צאנו)

והיאחזו בישוע הובילו אותו אל כיפא הכהן הגדול, שם נאספו הסופרים והזקנים. "מתי 26:57 (שם הם ערכו משפט לא חוקי בלילה.)

כשהגיע הבוקר, כל ראשי הכהנים וזקני העם יעצו נגד ישוע להמיתו: "מתי כ"ז:1 (מפני שהוא אמר שהוא בן האלוהים) "וכאשר קשרו אותו, הובילו אותו, ומסרו אותו לפונטיוס פילטוס המושל." מתי 27:2 (בתקווה לגרום לפילטוס להרוג אותו עבורם.)

אמר להם פילטוס: "אתם הבאתם אלי את האיש הזה כמעוות את העם. והנה, בחנתי אותו לפניכם, לא מצאתי פגם באיש הזה בדברים אשר אתם מאשימים אותו." מתי כ"ג:14

כאשר ראה פילטוס כי אינו יכול לגבור דבר, אלא שדווקא" נוצרה מהומה, לקח מים ורחץ ידיו לפני ההמון לאמר: חף אני מדמו של האיש הצדיק הזה, תדאגו. וַיַּעַן כָּל-הָעָם, וַיֹּאמְרוּ: דְּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ. מתי כ"ז:24

אז לקחו חיילי המושל את ישו לאולם המשותף, ואספו אליו את" כל חבורת החיילים. וַיִּפְשְׁטוּ אוֹתוֹ, וַיָּבֹאוּ עָלָיו מִגָּדָה שֶׁל אֲרָגְמָן. וכאשר עשו עטרת קוצים, שמו על ראשו וקנה בידו הימנית, וישתחו ברכיהם לפניו, ולעגו לו לאמר שלום מלך היהודים! וַיִּרְקוּ עָלָיו, וַיִּקְחוּ אֶת-הַקֶּבֶת, וַיַּפּוּ אֶת-רֹאשׁוֹ. ואחרי שלעג לו, הורידו ממנו את הגלימה, ושמו עליו את בגדיו, והובילו אותו לצלובו.

ובצאתם, הם מצאו איש מקירנה, שמו שמעון: אותו הם הכריחו לשאת את הצלב שלו. ובהגיעם למקום הנקרא גולגותא, כלומר מקום גולגולת. נתנו לו לשתות חומץ מהול במרה: וכשטעם לא ישתה. וצלבוהו, וחלקו את בגדיו, והפילו גורל, למען יתקיים אשר נאמר על ידי הנביא.

הם חילקו ביניהם את בגדי, ועל לבושי הטילו גורל. וישבו צפו בו שם; ויעלה על ראשו את האשמתו כתובה, זה ישוע מלך היהודים." מתי כ"ז:27-37 (נצלב בסביבות 9 ביום רביעי בבוקר. יום רביעי בשקיעה, בערך 6 התחילו שבת גבוהה ביום קודש. חג הפסח חל ביום חמישי)

ועתה מהשעה השישית היה חושך על כל הארץ עד השעה" התשיעית." מתי 27:45 (מ-12 בצהריים עד 4 אחר הצהריים. לא הייתה סערה, לא ליקוי חמה, אלא חושך עבה על-טבעי.)

ועתה הוצב כלי מלא חומץ וימלאו ספוג בחומץ וישימו על זעתר" וישימו על פיו. כאשר קיבל ישוע את החומץ, אמר, זה נגמר, והוא הרכין את ראשו ויתר רוח." יוחנן 19:29,30

והשמש חשכה, ופרוכת המקדש נקרע בתוכו. וכאשר קרא ישוע" בקול רם, אמר, אבא, בידיך אני נותן את רוחי (לאחר שאמר: "נגמר"), ולאחר שאמר זאת, הוא נתן את הרוח." לוקס 23:45-46 (חיו לא נלקחו ממנו, הוא ויתר עליהם ברצון למענך בפקודתו.)

והנה פרוכת המקדש נקרע לשניים מלמעלה ועד למטה; ותרעידה" הארץ, והסלעים נקרעו; ויפתחו הקברים; וקמו גופות רבות של הקדושים שישנים, ויצאו מן הקברים לאחר תחייתו, והלכו אל עיר הקודש, והראו את עצמם לרבים. עתה, כאשר ראו איש המאה והשהיו עמו, צופים בישוע, את רעידת האדמה ואת הנעשה, הם חששו מאוד, ואמרו, באמת זה היה בן האלוהים." מתיו. 27:50-54 (הוא נתלה על הצלבה במשך כ-7 שעות מ-9:00 עד 16:00 בערך.)

והנה איש בשם יוסף יועץ; והוא היה איש טוב וצדיק. (אותו לא" הסכים לעצתם ולמעשהם;) הוא היה מאריתאה, עיר של יהודים: שגם הוא בעצמו חיכה למלכות ה'. האיש הזה הלך אל פילטוס והתחנן לגופו של ישוע.

וַיֵּרֶד אוֹתוֹ וַיִּתְּעַטֵּף אוֹתוֹ בְּפָשְׁתִּים, וַיִּשְׁכַּח אוֹתוֹ בְּקֶקֶר חֲצוֹב אֲבָנִים, אֲשֶׁר לֹא הָיָה הוֹשֵׁב אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁב שָׁם. וְהָיָה הַיּוֹם הַהוּא הַהוֹכֵן, וְהָיָה הַשָּׁבֶת. וְגַם הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִהַגְלִיל, הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶן, וַיֵּרְאוּ אֶת הַקֶּבֶר, וְאֵת גּוֹפּוֹתָיו. וַיִּשְׁבּוּ וַיִּכְנּוּ בְּשָׂמִים וּבְשִׁימִים; וַיִּנּוּחוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת עַל פִּי הַמִּצְוָה". לוקס 23:50-56

וְעַתָּה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל שָׁבוּעַ, מוֹקֵדִם מְאוֹד בְּבוֹקֶר, בָּאוּ אֵל" הַקֶּבֶר, וְהֵבִיאוּ אֶת הַבִּשְׁמִים אֲשֶׁר הִכִּינוּ, וְעוֹד אַחֲדִים עִמָּם. וּמִצְאוּ אֶת הָאֶבֶן מְגוֹלְגָלִת מִן הַקֶּבֶר. וְהֵם נִכְנְסוּ, וְלֹא מִצְאוּ אֶת גּוֹפְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם יֵשׁוּעַ. וַיְהִי כִּאֲשֶׁר נִבְּהוּ מְאֹד עַל-הַדָּבָר, לִפְתָּעַ, עֲמָדוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים, בְּבִגְדִים מְאֹדִים;

וַיְהִי, כְּשֶׁהֵם מְבֻלְבָּלִים עַל כֵּךְ, לִפְתָּעַ, עֲמָדוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּבִגְדִים מְבֻרִיקִים, וַיִּפְחָדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ פְנֵיהֶם לָאָרֶץ, אָמְרוּ לָהֶם, לְמָה אַתֶּם מְחַפְּשִׁים אֶת הַחַיִּים בַּקֶּרֶב. הַמֵּתִים? הוּא לֹא כֹאן, אֲלֵא קָם; זָכְרוּ אֵיךְ אָמַר לָכֶם עוֹד כְּשֶׁהָיָה בַּגְּלִיל, לֵאמֹר, צְרִיךְ לְמַסּוֹר אֶת בֶּן הָאָדָם בְּיַד אֲנָשִׁים חוֹטְאִים, וְלִהְיוֹת לְקוֹם.

וְאֵז בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בַּעֲרַב, בַּהִיּוֹתוֹ הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַשָּׁבוּעַ, כֹּאשֶׁר" נִסְגְּרוּ הַדִּלְתוֹת שֶׁבֵּהֶן הִתְאַסְּפוּ הַתַּלְמִידִים מִפְּחַד הַיְּהוּדִים, בֹּא יֵשׁוּעַ וְעָמַד בְּתוֹכָם, וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. " יוחנן 20:19

וְכֹאשֶׁר הֵם (הַתַּלְמִידִים) דִּבְּרוּ כֵךְ, עָמַד יֵשׁוּעַ בַּעֲצָמוֹ בְּתוֹכָם, וְאָמַר לָהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם. אֲבָל הֵם נִבְּהָלוּ וּפְחָדוּ, וַחֲשָׁבוּ שֶׁהֵם רוֹאִים רוּחַ. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, לְמָה אַתֶּם רוֹאִים זֹאת וּמַדּוּעַ אַתֶּם חוֹשְׁבִים בְּלִבְבְּכֶם הַבֵּט אֶת יָדֵי וְרַגְלֵי כִּי אֲנִי עִצְמִי: טָפַל בִּי וְרָאָה: כִּי לְרוּחַ אֵין בָּשָׂר וְעֲצָמוֹת? אַתָּה רוֹאָה שֵׁשׁ לִי. לוקס כ"ד:36-39

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה כָתוּב וְכֹה הָיָה צָרִיף הַמְּשִׁיחַ לְסָבֵל וּלְקוֹם מִן־
הַמֵּתִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וְתִתְּבַשֵּׁר בְּשֵׁמוֹ תְּשׁוּבָה וּמַחִילָה בְּכָל
הָעַמִּים, הַחַל מִירוּשָׁלַיִם.
וְאַתֶּם עַדִּים לְדַבְרִים הָאֵלֶּה. וְהִנֵּה, אֲנִי שׁוֹלַח עֲלֵיכֶם אֶת הַבְּטָחַת
אָבִי (רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּינָתֵן לְכָל יִלְדֵי שֶׁל אֱלֹהִים הַמֵּאֲמִינִים בּוֹ,
לְאַחֵר יוֹם חֹג הַשְּׁבוּעוֹת. נִוֹלַד מַחֲדָשׁ מְרוּחוֹ): אֵךְ תִּשְׁהוּ ב- עִיר
יְרוּשָׁלַיִם עַד שֶׁתִּתְּנַחֲמֶם בְּכַח מְמַעוֹם

וַיְהִי אוֹתָם אֶל-הָעִיר בִּיתְנִיָּה וַיֵּשְׂא יָדָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם. וַיְהִי בְּעוֹד
שֶׁיְבָרֶךְ אוֹתָם, וַיִּפְרֹד מֶקֶם וַיִּנְעֲלָה אֶל הַשָּׁמַיִם. וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ, וַחֲזָרוּ
לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְהָיוּ תַמִּיד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, מֵהַלֵּלִים
וּמְבָרְכִים אֶת ה' אֱמֶן. " לֹקֶס כ"ד: 46-53

אַחֲרֵי כֵן, הוּא נִרְאָה מַעַל חֲמֵשׁ מֵאוֹת אַחִים בְּבֵת אַחַת; שְׁחֻלָּם
הַגְּדוֹל נִשְׁאָר עַד הַיּוֹם, אֲבָל חֻלָּם נִרְדְּמוּ. " קוֹרְנִתִּים א' ט"ו: 6

לסיכום

הַיּוֹם הָעֵבְרִי הִיָּה מֵהַשְׁקִיעָה וְעַד הַשְׁקִיעָה וְאִילוֹ הַיּוֹם שֶׁלָּנוּ הוּא
מַחְצוֹת עַד חֲצוֹת.

הוּא נִצְלָב בְּיוֹם רִבְעִי בְּבוֹקֶר בַּעֲרֵךְ בַּתְּשַׁע, וְנִתְּלָה עַל הַצֶּלֶב בְּמִשְׁךְ
שֵׁשׁ שָׁעוֹת וּמֵת. מֵהַשְׁעָה הַשִּׁישִׁית בַּעֲרֵךְ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּצַהֲרִיִּים עַד
שְׁלוֹשׁ אַחֵר הַצַּהֲרִיִּים שֶׁרָרָה חוֹשֶׁךְ סְמִיךְ עַל טַבְעִי עַל כָּל כְּדוֹר הָאָרֶץ.

וּבַעֲרֵךְ הַשְּׁעָה הַתְּשִׁיעִית קָרָא יֵשׁוּעַ בְּקוֹל רֵם לֵאמֹר: אֱלֹהִי,
אֱלֹהִי, לֵאמֹה, מִדּוֹעַ עֲזַבְתָּ אוֹתִי? כְּלוֹמֵר, אֱלֹהִי, אֱלֹהִי, מִדּוֹעַ עֲזַבְתָּ
אוֹתִי? " מֵתִיו 27:46 אֱלֹהִים הִנִּיחַ אֶת חֲטָאֵי כָל הָאֲנוּשׁוֹת עַל
הַצֶּלֶב שֶׁל בְּנוֹ. אֱלֹהִים לֹא יִכּוֹל הִיָּה לִשְׁאֵת עוֹד לְהִסְתַּכֵּל עַל בְּנוֹ
יַחֲדוֹ וְנֹאֲלִץ לְהִסִּיט אֶת פָּנָיו. אֵינן סִפְקָה שֶׁהַדְּמָעוֹת זָלְגוּ עַל פָּנָיו שֶׁל
אֱלֹהִים הָאָב. אֱלֹהֵינוּ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִכּוֹל הִיָּה לִשְׁאֵת עוֹד לְהִסְתַּכֵּל
עַל הַשְּׁפִלְתּוֹ שֶׁל בְּנוֹ. הוּא הִיָּה תְלוּי עַל הַצֶּלֶב שְׁעָה נֹסֶפֶת שֶׁל
מִוֹת, בְּמִשְׁךְ שֶׁבַע שָׁעוֹת בִּסְךְ הַכֹּל.

הוא נקבר בקבר חדש שנחצב בסלע, כשעל הפתח אבן עגולה ענקית, אטומה ונשמרה על ידי חיילים רומאים. (נקבר ביום רביעי ממש לפני השקיעה.) שלושה ימים ושלושה לילות, מת (חמישי, שישי, שבת).

בזריחה ביום ראשון בבוקר הוא קם מהמתים, הוא יצא מהקבר בחיים!! הוא נתן לגופו קורבן חי עבורנו כובשים את החטא והמוות. ישוע הכובש הקדוש חזר לגן עדן כשהוא מופיע כעת בתור הכהן הגדול הנצחי שלנו. כל מי שיקרא לו באמת, הוא מציע את מתנת הסליחה וחיי נצח באמצעות דמו על הצלב.

למי תאמין, אלוהים או אדם?

קרא את החשבון המלא בעצמך בדבר אלוהים, תנ"ך קינג ג'יימס משנת 1611. להתחיל בברית החדשה. שים את אמונתך ובטחונך בישוע שנתן את דמו, כדי להציל אותך מחטא, מוות וגיהנום.

לא הייתה דרך אחרת

לראות:
BornAgain4u.net